

ובזה מבואר הכתוב בתהלים פרק לט ט-יא:
 מִכֹּל פִּשְׁעֵי הַצִּילָנִי, חֲרַפְתָּ נָבֵל אֶל תְּשִׁימֵנִי. נֶאֱלַמְתִּי לֹא אֶפְתַּח פִּי כִּי אֶתָּה עֲשִׂיתָ.
 הָסֵר מֵעָלַי נִגְעָךְ.

דוד המלך מבקש: מִכֹּל פִּשְׁעֵי הַצִּילָנִי, וכיון שלא אפשר: הָסֵר מֵעָלַי נִגְעָךְ, שהנגעים באים כעונשים¹². ורצוני שלא יהיו בי נגעים שכן: חֲרַפְתָּ נָבֵל אֶל תְּשִׁימֵנִי, שרק חרפה וקלון יש בזה, אף שאני חפץ בשאר מיני יסורים שהם יסורים של אהבה¹³. ואם יהיו בי אותם נגעים: נֶאֱלַמְתִּי לֹא אֶפְתַּח פִּי - מחמת הבושה שבנגעים, ככתוב בויקרא פרק יג, מה:
 וְהִצְרוּעַ אֲשֶׁר בּוֹ הִנְגַע... וְעַל שָׂפָם יֵעָטָה.

כלומר שחייב בעטיפת הראש, כמבואר במסכת מועד קטן דף טו ע"א, ועניין העיטוף שחייבים בו האבל והמצורע מבואר בירושלמי מסכת מועד קטן פרק ג הלכה ה:
 ולא תעטה על שפם - מיכן שהוא צריך לכסות את פיו.

כלומר שמראה בכך שהוא בוש במה שאירע לו, ואינו פותח פיו, וכדברי מיכה פרק ג, ז:
 וּבָשׂוּ הַחֲזִיזִים וְחִפְרוּ הַקְּטָמִים וְנָעְטוּ עַל שָׂפָם כֹּלֵם כִּי אֵין מַעֲנָה אֱלֹקִים.
 עוטפים את הפה והשפם להראות שאין מענה בפיהם נגד האלקים.

מכל מקום, עולה מכאן שאותו "שוק" המוזכר בפסוק הוא מקום גלוי באיש. וכן כתב בחדושי הרשב"א, ברכות כד ע"א:

...דשוק באשה מקום צנוע וערוה הוא... אע"פ שאינו מקום צנוע באיש.

כלומר שחידשה הגמרא דוקא לגבי האשה שהשוק הוא ערוה ועליה לכסותו, שכן באיש אין הוא ערוה ורגילים לגלותו¹⁴.

¹² ואכן נענש דוד בזה בעוון בת שבע (וימא כב ע"ב וסנהדרין קז ע"א).
¹³ וכך אמנם היתה מידתו של דוד המלך ע"ה, כאמור במסכת שמחות פרק ח הלכה יא:
 רבי עקיבא אומר ארבעה בנים למלך, אחד לוקה ושותק, ואחד לוקה ומבצעט, ואחד לוקה ומתחנן, ואחד לוקה ואומר לאביו הלקני:
 אברהם לוקה ושותק, שנאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המוריה והעלהו שם לעולה, היה לו לומר, אתמול אמרת לי, כי ביצחק יקרא לך זרע, ושותק, שנאמר וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו.
 איוב לוקה ומבצעט, שנאמר אומר אל אלוה אל תרשיעני הודיעני על מה תריבני. חזקיה לוקה ומתחנן, שנאמר ויתפלל אל ה', ויש אומרים אף היה מבצעט, שנאמר והטוב בעיניך עשיתי.

דוד אמר לאביו הלקני, שנאמר הרב כבסני מעוני ומחטאתי טהרני.
¹⁴ לדברי הרשב"א מכוון, שרב חסדא שאמר בברכות כד ע"א: שוק באשה ערוה, הוא זה שאמרו עליו בבבא קמא צא ע"ב:

רב חסדא כד הוה מסגי ביני היזמי והגא, מדלי להו למאניה, אמר: זה מעלה ארוכה, וזה אינו מעלה ארוכה.

כלומר שהיה מגביה כתנתו עד שהיה מתגלה שוקו. וכמו שעושות נשים בשעה שעומדות על הכביסה (בבא בתרא נז ע"ב) שצריכות לעמוד שם יחיפות לגלות שוק לעמוד בנהר